

TIK VĀRDS PALIKA ZENĪTĀ

ATVADOTIES NO AUSMAS PORMALES

Ausma Pormale bija viena no tām mūsu dzejniecēm, kas piesaista ar savu klātbūtni gandrīz ikvienā dzejolī, ar smalkumu formā un saturā, ar savu tieksmi pēc kaut kā pozitīva un ļoti skaista.

Kādreiz jauno autoru semināros viņa bija pilna ierosmju, mācekles gadi aizskrēja meklējumos un atklājumos. Tādi bija dzejoļu krājumi «Atveru logu» (1966.), «Izturība» (1969.), «Zem kokiem klausīties» (1973.), «Tāls tāls tāds spožums» (1977. gadā). No 1971. līdz 1973. gadam bija intensīvas un interesantas mācības Maskavā, augstākajos literatūrasursos Aleksandra Mežirova vadītajā seminārā.

Ausma Pormale bija noskaņu un tīru jūtu paudēja, savā būtībā

liriķe, kas daudz mācījusies no Tautas dzejnieces Mirdzas Ķempes un bijusi ilggadīga viņas skolniece. Tautas dzejniece daudz rūpējās par Ausmu Pormali, līdz dzīvojusi priekšiem un bēdām. Pie Tautas dzejnieces kapa Dzejas dienu atceres brīdī Ausma Pormale nolasīja izjustus veltījumus šim labajam, cilvēciskajam dzejnieces īpašībām, kas paceļ pāri ikdienai.

Ausmu Pormali katrs rīts iepriecināja, diena sniedza jaunas krāsas un vakars atnesa nemiera un atmiera burvību. Dzejoļi stāv it kā sardzē pār šo liriskas pilno dzīves mieru, kurš, arī sabangojies, atgriežas pie saviem pirmsākumiem — Mātes Dzimtenes, Mātes Saules un Mātes Zemes. Un godbijīgi noliec galvu Sievietes Mātes priekšā.

Ausma Pormale dzīvoja tajā pašā dzīvoklī, kur savā laikā dzīvojis Aleksandrs Čaks. Viņa interesējās par memoriālā mantojuma saglabāšanu.

Ausma Pormale ir daugaviete, viņas dzimtā pilsēta — Līvāni, otrā dzimtene ir Pļaviņas, šeit dzīvo viņas māte. Stučkas rajona laikrakstā bieži publicēti viņas dzejoļi, kas iepriecināja gan lasītājus, gan pašu dzejnieci.

Viņu interesēja Indija, hatla joga un ido valodas. Viņai viss interesēja. Viņas literāri izkoptais vārds bija ceļā uz savu zenīta spilgtumu, tiešumu. Taču atnāca «melnā diena» un Ausmas Pormales vairs nav.

Ilga Rismane